Recensie: Companion ****1/2

Kinepolis Antwerpen
woensdag 29 januari 2025



foto © New Line Cinema

Recensie:
Op een druilerige woensdagavond in januari kan je twee dingen doen. Ofwel naar een compleet irrelevante awardshow zoals de MIA's gaan waar de Vlaamse muziekwereld, voor wat die trouwens nog waard is, zichzelf wat ophemelt en je van kilometers ver de uitslag al kan voorspellen. Ofwel ga je naar de cinema, naar een film die maar in één lijntje, namelijk de volgende: 'New Line Cinema—de studio achter "The Notebook"—en de eigenzinnige makers van "Barbarian" nodigen je uit om een compleet nieuw soort liefdesverhaal te ervaren...' beschreven wordt. Net dat gebrek aan informatie en het mysterie rond deze film was voor ons de aanleiding om naar Companion te gaan kijken.

Het verrassende aan Companion is dat we het hoofdpersonage Iris, briljant neergezet door Sophie Thatcher die als een kleine tornado de film doet wervelen dankzij haar geniale acteerprestatie, het plot gewoon horen vertellen bij de start. 'Wat een idee!?' dachten we meteen. Ze zegt dat je wat door het leven strompelt tot je leven betekenis begint te krijgen, wat best filosofisch klinkt.
Haar leven kreeg betekenis toen ze Josh (Jack Quaid) leerde kennen en toen ze hem vermoordde, vult ze verder aan. Wanneer je dat hoort als kijker, vraag je je meteen af waarom je in godsnaam nog iets meer dan anderhalf uur zou blijven zitten in je bioscoopstoel omdat alles van het verhaal al weggegeven lijkt. Maar niets is minder waar want dan moet het beste namelijk nog komen.
Companion bevat dan ook behoorlijk wat plot twists waardoor je geboeid blijft kijken en je afvraagt of Iris in het begin wel de waarheid gezegd heeft of gelogen terwijl ze dat laatste helemaal niet zou kunnen doen… Verder gaat de prent die Drew Hancock schreef en regisseerde over hebzucht, authentieke en niet authentieke genegenheid en affectie, medeplichtigheid, moraliteit, mannelijke dominantie, en bovenal het recht van eenieder op zelfcontrole.
Wij zagen de film in de IMAX-versie. Ook dat is verrassend dat ie in dat formaat in de cinema te zien is, terwijl je dat niet verwacht van dit type film dat het midden houdt tussen een psychologische thriller, een donkere komedie met een vleugje sci-fi in.
Companion is onvoorspelbaar voorspelbaar, gewoon ongewoon, en hoewel de ruwe storyline al van bij de start wordt meegegeven, komt ie toch een stuk verrassender uit de hoek dan pakweg de uitslag van de MIA's. Dat noemen ze een sterk staaltje entertainment.
< Bert Hertogs >
Dat deze recensie talloze verwijzingen bevat naar songtitels van Pommelien Thijs berust uiteraard niet op

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

toeval.

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.